

COE, Anıtların Yeniden Canlandırılması ile İlgili Tavsiye Kararı (66/20), 12 Mart 1966
(Resolution the reviving of monuments (66/20), COE, 13 March 1966)

(29 Mart 1966'da Bakanların Vekilleri tarafından kabul edilmiştir)

Bakanlar konseyi,

Danışma Kurul'nun 365 (1963) No'lu Tavsiye Kararı'nı göz önünde bulundurarak;

Bakan vekillerinin 134. toplantısında, Kültürel İşbirliği Konseyi'ne eski binalar ile tarihi veya sanatsal alanların gelişmesi üzerine bir Avrupa Konferansı konusunu içeren bir teklif gönderme kararını göz önünde bulundurarak;

Yukarıda bahsi geçen konu üzerine Viyana'da CCC tarafından 4-8 Kasım 1965 tarihleri arasında düzenlenen Sempozyum'un sonuçlarını bilgisi dâhilinde bulundurarak;

Bu kategorideki eski eserlerin genelde, bir tarihi dönemin anımsatıcıları olduklarını ve Avrupa Kültür Konvansiyonu tarafından tanımlandığı üzere, Avrupa kültürel mirasının değerli bir unsuru olduklarını da göz önünde bulundurarak;

Gerekli bakımdan yoksun olmaları ve niteliklerini koruyacak işlevlerin eksikliği nedeniyle, Avrupa'daki eski eserlerin çoğunluğunun içler acısı durumda olduğunu göz önünde tutarak;

Ülke çapında yapılacak faaliyeti merkezileştirecek ve uyumlu hale getirecek olan, eski eserlerin etkili olarak korunması konusunun, ancak uygun önlemlerin bölgesel planlama politikasının bir parçası haline gelmesiyle mümkün olacağını göz önünde bulundurarak;

Korumanın ortak bir sorumluluk olduğu ve tamamen mal sahibine bırakılmayacağı düşünülerek;

Bununla birlikte, hükümetlerin kendilerini eski eserlerin tüm sorumluluğunun kabul edilmesi gibi bir duruma sokmak istememesinin onlar için de daha iyi olacağını da göz önünde bulundurulmasının sonucunda, aşağıdakilerin gerekli olduğu düşünülmüştür;

(a) eski eserlerin bakımına devam edecek araç gerecin mal sahiplerine sağlanması için gerekli eylemlerin gerçekleştirilmesi;

(b) eski eserlerin artık sahiplerinde bulunmaması durumunda, binalar için yeni işlevler bulunmasına etkili olarak katkıda bulunulması;

Hak etmeyen ve iyi çalışmayan mal sahiplerinin, tarihsel ve arkeolojik değeri bulunan malı satmayı veya onun bakımını yapmayı reddederek haklarını kötü yere kullandıklarını göz önünde tutarak;

Bu mirasın korunmasının ulus için esaslı bir ekonomik önemi olduğunu dikkate alarak,

Üye Hükümetleri şunlara sevk eder:

1. Kültürel İşbirliği Konseyi'nin A Sempozyumu'nda kabul edilen kıstas uyarınca, çevresindekiler ve içerisindekiler ile birlikte korunması gereken eski eserlerin katalogunu kaleme almak veya tamamlamak;

2. gerektiği yerde, eski eser ve sit alanı koruması ihtiyaçları uyarınca yeni yasa ya da kanunlar yapmak:

(a) vergi ile alakalı (bağışları veya hibeleri, kültürel ve arkeolojik mirasın korunması için kamu yetkililerine ve kuruluşlarına yardımcı olan tüzel kişi veya kuruluşlara veya bu tip eski eserlerin sahipleri için hatırı sayılır bir vergi indirimi);

(b) mali (mal sahipleri için, hibeler de dahil olmak üzere kredi ve diğer olanaklar);

(c) idari (mali sebepler yüzünden eski eserlerine bakamayan mal sahiplerine gönüllü kamusal veya özel yardım sağlamak);

3. turistik işletmelerin gelişmesini aşağıdaki yollarla teşvik etmek;

(a) etkili tanıtım ve giriş ücreti ile desteklenen düzenli turlara eski eserleri de dâhil etmek;

(b) kültürel etkinlikler düzenlemek;

4. örneğin şirket binası veya kabul merkezleri olarak kullanmaya hazır olan kuruluşların, eski eserleri elde etmesinin ve geliştirmesinin kolaylaştırılması;

5. mal sahiplerine yardım etmek amacıyla kamusal veya özel kuruluşların oluşturulmasının kolaylaştırılması;

6. mal sahiplerinin bu tip eski eserler için Kültürel İşbirliği Konseyi'nin B Sempozyumu'nda belirtilen kullanımlarından daha iyi haberdar edilmesi (turistik veya dinlenme amaçlı merkezler, ikincil ikametgâhlar, sanat ve tarih örnekleri olarak);

7. gerektiği takdirde hükümet yetkililerine ve belirli yerel yetkililere yetersiz mal sahiplerinden malların geri alınma olanağının verilmesi;

8. bazı durumlarda, mal sahiplerini eski eserleri bakımlı duruma getirmeye veya ellerinden çıkarmaya mecbur edecek olan yasal önlemler üzerinde çalışmak;

9. ulusal kuruluşlara, tarihi eserlerin korunması gibi birincil öneme sahip işlerin yapılabilmesi için gerekli kredinin ve ekibin tahsis edilmesi.

Öğrenci Çevirmen: Ahmet AKIN

Öğrenci Proje Asistanı: Sarp ALATEPELİ